

Verslag wandeling 29 maart 2025: Leiden

De zon schijnt, de kersenbloesems bloeien en het voorjaar hangt in de lucht. Kortom: alles zit mee voor de vierentwintig wandelaars die zich deze ochtend op het centraal station van Leiden hebben gemeld.

Na een korte introductie van organisator Ria (let op elkaar: we zijn in een stad!) en ondergetekende gids, wandelen we de stationsweg af. Een paar minuten later slaan we links het Kiekgpad in. Hier start onze Singelparkroute. Daarbij volgen we geen jakobsschelp, maar wegwijzers in de vorm van planten, eendjes en vlinders¹. De route loopt via aantrekkelijke stadsparken naar het industriële deel van Leiden. Op het terrein van de oude meelfabriek strijken we neer bij *Grutsk* voor een kopje koffie.

Daarna vervolgen we onze weg. Bij begraafplaats Groenesteeg weet André ons te vertellen dat hier regelmatig rondleidingen worden gegeven. We bewaren het graf van de moeder van Vincent van Gogh voor een volgende keer en lopen verder tot het statige park Het Plantsoen. Bij de van Disselbrug verlaten we de Singelparkroute. Via de Burgemeesterswijk, waar de kersenvolop volop bloeien, bereiken we Cronesteijn.

Als we dit polderpark inwandelen lijkt de stad ineens ver weg. Hier domineren slootjes, weidevelden en watervogels. In het midden prijkt De Tuin van de Smid, waar we hallo zeggen tegen de varkens, de *dankjewellness* en bezoekers op het buitenterras. Via de paddenpoel, een onverhard pad en een mini-dijkje wandelen we naar onze lunchplek.

¹ Bij de VVV is een routebeschrijving van de Singelparkroute verkrijgbaar.

In brasserie Cronesteijn kiest iedereen zit eigen plekje: buiten op het terras, binnen achter het raam of op het gras aan de Vliet. Na een smakelijke lunch lopen we met nieuwe energie verder. Langs de Vliet duiken we het bosje met lepelaars in. De grote vogels nestelen in hoge bomen op een eilandje en trekken veel bekijks.

Even later komen we aan in de waterspeelplaats. André doet een poging om via de kabelbaan de overkant te bereiken. Het lukt bijna². Terwijl we wachten op een achtergebleven wandelaar (iets met een foto van een bloem), zetten we het pelgrimslied Ultreia in. Weinig mensen kennen de woorden, maar gelukkig komt Ria eraan met geplastificeerde teksten.

We wandelen terug naar de van Disselbrug en vervolgen de Singelparkroute. Die loopt langs de grachten naar de Sterrenwacht. Een opletende wandelaar merkt op dat de koepel openstaat, en als onze gids zich beter had laten informeren, had ze geweten dat dit vanwege een halve zonsverduistering is³.

Bij het academiegebouw deelt Kelly een mooi verhaal over het Zweetkamertje waar ze recent zelf ook haar handtekening heeft gezet. Langs de Hortus Botanicus – de oudste van Nederland (dat wist onze gids dus wel) – belanden we in de achtertuin van het Wereldmuseum. Onder de bloeiende kersenbloesems maakt een toerist een groepsfoto.

‘Wat is Leiden toch mooi,’ mompelt een wandelaar als we even later achter een schuimend glas fourgette in ons stamcafé Hotspot Central zitten. Onze gids glimlacht tevreden. Daar is ze het volledig mee eens.

Ruth Jansen

² Onze gids lukt het helemaal, maar die had dan ook van tevoren geoefend.

³ Dit kwam 's avonds op het journaal. De gedeeltelijke zonsverduistering vond plaats tussen 11.17 en 13.04 uur.